

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus De Brevissima Ad Perfectionem Via, hoc est De
Perenni Divinæ Voluntatis Intentione, Executione,
Apprehensione**

Družbicki, Kaspar

Coloniae, 1723

Caput VI. Studium exercendi se in solius Divinæ Voluntatis Intentione, & executione, non præjudicare aliis piis exercitiis ostenditur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55395](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55395)

denique ut possemus, copiosissimis efficacissimisque ejus meritis adjuti, & roborati Divinam suam Voluntatem, quantumvis ardua volentem exequi. Quod utique excelsissimum genus est, tum imitandi Christum, tum pertingendi ad Deum.

Totum hoc, quod dixi hactenus, robur ^{25.} sumere potest ex eo, quod Christus Dominus aliquando dicebat, Observationem verborum seu mandatorum Dei, beatitudinem & salutem conferre; aliquando dicebat observationem mandatorum suorum id facere. Faciebat enim hoc, quia aliquando se ut hominem à Deo discernebat, aliquando se ut Deum in æquali portione cum Deo ponebat. Quando se à Deo separabat, non suorum, sed Divinorum verborum custodiam salutarem esse dicebat, tanquam altiùs esset, Dei, quàm sua verba custodire; quando Deo se ex æquo ponebat, verba quoque sua spiritum & vitam esse, hoc est, salutem & beatitudinem æternam illa servantibus conferre demonstrabat.

CAPUT VI.

*Studium exercendi se in solius
Divinae Voluntatis Intentione,
& executione, non præju-
dicare aliis piis exercitiis
ostenditur.*

AT enim nonnemo dicet: Ex hâc doctrinâ, ^{26.}
quam

quam tradimus, collegi videtur; Debere nos abjicere atque negligere tot media ad virtutem, tot exercitia sancta, tot Spirituales doctrinas à Sanctis patribus traditas & excogitatas, imò ab ipsomet Spiritu Sancto inspiratas; & quorsum tot libri, tot de rebus Spiritualibus tractationes; tanto labore & diligentia passim conscripta de acquirendâ perfectione volumina? Sed

27. Sciendum est, quòd in Bonis aliud sit, quærere perfecta, aliud sectari perfectissima: quòd aliud item sit pergere aliquò viâ longâ, & pergere compendio. Videmus de iisdem scientiis, alios ingentia, alios succincta componere volumina: videmus ejusdem uniusque artis præcepta, à quibusdam tradi fusissime, à quibusdam brevissime: neque tamen ob id minus placet, aut illorum exacta disciplinæ explicatio, aut istorum breve, fastidiumque levans compendium: & sane non video quid intersit, longanè an brevi methodo ad scientiam pervenias, dummodò pervenias. Quid quòd ingenia multa sunt, quibus quantò plura in explicando aggregas, tantò majores tenebras offundis, quantò paucioribus rem proponis, tantò illam percipiunt celerius & melius. Ita in re nostrâ loquendo; Bona sunt omnia quæ à Patribus de perfectione traduntur sed inter hæc bona, negat nemo alia aliis esse meliora. Omnia ad perfectionem ducunt, fateor, sed sicut perfectionis gradus sunt, ita & viarum ad illos, ascensuumque, varietas est. Certè bona erat lex per Moysen Judæis data, at melior gratia per
Chri-

Christum parta: unde Apostolus Mosaicam legem Christianæ legis respectu, *elementa Gal:4* vocat respectu scientiæ consummata. *Quan- 3.9.*

do Paulus idem scribeat, *Lac vobis potum dedi, & non escam, nondum enim poteratis; 1. Cor:*

bonum aliquid dederat quod lac ipse vocat, *3.*

& tamen solidum cibum se reservasse, nec apposuisse ob imperfectionem & incapacitatem illorum, hoc est, solidiorem aliquam doctrinam illis non exposuisse indicat. Similiter bona illa erant, quæ recensuerat,

antequam dixerat, *Perfectiorem vobis viam 1. Cor:*

demonstro; emulamini charismata meliora. 12.

Quin etiam Christus Dominus Apostolis dicebat: *Multa habeo vobis dicere, quæ non potestis portare modo: Spiritus autem &c.*

Ergo, quæ tunc dicebat, eosque docebat, leviora erant, quæ portare poterant; quæ autem non docebat, quæque portare non poterant, altiora, graviora, perfectiora erant.

Et quid multis? Dico breviter. Sicut *28.*

datur bono melius, & meliøre optimum, ita ad bona & optima, dantur media bona, & dantur meliora; non secus atque ad perdocendam perdiscendamque Scientiam aliquam datur Methodus bona, datur melior; datur compendiosa, datur compendiosior.

Ita etiam ad Deum, Deique unionem, datur & assignatur via bona, datur assignaturq; melior & optima. Bona est ad Deum via mala non agere, melior bona agere, optima bona agere & mala pati. Bonum est, quando injuriam pateris, silere, meliùs, etiam in animo quietem habere; optimum gaudere, cupere, injurianti benè

velle, benè illi facere. Et quæro quando unus in injuriâ illata sibi, tacet, sentit tamen acerbum animum, & iram consurgentem, alter verò compressam habens passionem, non tacet solùm, sed gaudet de injuriâ, amatque hostem suum; horum duorum, uter majore passu ad Deum currit? uter compendiosiorrem viam ad Deum init? nonne hic potiùs alter, quàm ille prior. Ergo te ipso judice, si tibi daretur unam ex his duabus viis eligendi optio, hujus tu alterius, non prioris illius viam eligeres? quòd ubi faceres, nunquid te hoc pacto injurium in vitæ spiritualis Magistròs, putares, qui primum hunc patientiæ gradum ponunt *Silere in injuriâ*? Non utique, sed diceres potiùs, breviorrem te, & compendiosiorrem perfectiorremque viam eligere, non esse cur tempus consumas in infimo, cum possis alta conscendere: nemo quippe infimum terit gradum, ut teneat, sed ut ad altiora gradum faciat. Hoc igitur quod tu in tuâ electione diceres, & me in meâ dicentem audi: Omnis ad virtutem via bona est, si modò ad illam via est, at si melior potest, si potest & optima inveniri, ut quid cogor ad bonam, optimam habere si possum? ut quid cogor ad longam, si breviorrem habere, meliorremque possum? illa enim optima sunt media, quæ fini proxima: nam quæ à fine remota sunt, vix media, at potiùs extrema sunt.

29. Via ergo quæ Deo proxima est, quæ me immediate ad Deum adducit, Deo conjungit, hæc est optima. Atque hæc dico in præsentem,
- non

non aliam esse, quam Voluntatis Divinæ cognitionem, intentionem, executionem. Aliæ viæ bonæ sunt, sed infra hanc sunt. Aliæ ut me ad Deum adducant, ad istam prius deducere, & in eâ collocare debent: quod ubi fecerint, recedunt, & huic uni officium, me ad Deum ducendi relinquunt. Quod si ita est, desipiamne, qui relicturas vias relinquo, & deducturam me ingredior si possum, si commodè, si commodiùs possum? Quocirca bonum enim agere benè, non peccare, ut infernum evadas; melius ut cœlum Deique visionem assequare: meliùs ut Christum imiteris; ut ne gratiam Dei perdas, ut legibus Amoris Divini satisfacias, amoremque DEI in te vividum esse protestaris, ut ob Amorem Dei te abneges: at omnium optimum est, ideò benè agere, & malè non agere, quia hæc est Voluntas Dei, & ut voluntatem ejus impleas, beneplacitoque ejus te conformes, & ad placitum, palatumque Divinæ Majestatis facias. Hoc quod optimum esse ex rectâ ratione judico, si etiam præeligo, aliisque propono, non ego illa alia contemno, illisvè injuriam aliquam infero, sed mihi consulto, sed sapienter ago, sed (quod caput est) secundum DEI voluntatem facio. Placet enim Deo & voluntas ejus est, ut inter duo bona, quorum alterum altero meliùs Deoque gratiùs, illud acceptemus, quod DEO gratiùs esse intelligimus.